ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 22ας Οκτωβρίου 1992 *

Στην υπόθεση C-85/90,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Supreme Court of Ireland προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

William Dowling

και

Ιρλανδίας, Attorney General και Minister for Agriculture and Food,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία, ιδίως, των άρθρων 3, σημείο 3, και 3α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1984, L 90, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ 1989, L 84, σ. 2),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: Δ. Τριανταφύλλου, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο William Dowling, εκπροσωπούμενος από τους Derrick Wyatt, barrister, και Brian A. Carroll, solicitor,

— η Ιρλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπουμένη από τον Louis J. Dockery, Chief State Solicitor,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τους Patrick Hetsch και Xavier Lewis, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του Dowling, εκπροσωπουμένου από τους Derrick Wyatt και John McBratney, barristers, της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τους Hugh Geoghegan, SC, και Brian Lenihan, JC, και της Επιτροπής, εκροσωπουμένης από τον Xavier Lewis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, κατά τη συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Απριλίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 2ας Μαρτίου 1990, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Μαρτίου 1990, το Supreme Court of Ireland υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία, ιδίως, των άρθρων 3, σημείο 3, και 3α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1984, L 90, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989 (ΕΕ 1989, L 84, σ. 2), και συμπληρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ 1988, L 139, σ. 12).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των William Dowling αφενός και της Ιρλανδίας, του Attorney General και του Υπουργού Γεωργίας και Τροφίμων αφετέρου, ως προς το ζήτημα μιας ποσότητας αναφοράς βάσει του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος.

3 Ο Dowling, κάτοχος γεωργικής εκμεταλλεύσεως εγκατεστημένος στην Ιρλανδία, ανέλαβε υποχρέωση μετατροπής, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεσπίσεως καθεστώτος πριμοδοτήσεων μη εμπορίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και μετατροπής αγελών βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως (OJ 1977, L 131, σ. 1), για την περίοδο από 23 Νοεμβρίου 1978 έως 22 Νοεμβρίου 1982. Τον Αύγουστο 1980, ο Dowling υπέστη καρδιακή προσβολή και δεν μπόρεσε να ασχοληθεί ενεργά έως το έτος 1984, κατά τη διάρκεια του οποίου άρχισε εκ νέου, μερικώς, να ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητά του.

4 Δεδομένου ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορούσε να δικαιολογήσει παραδόσεις γάλακτος κατά το 1983, έτος χρησιμοποιηθέν από την Ιρλανδία ως έτος αναφοράς για την εφαρμογή του προαναφερθέντος κανονισμού 857/84, ο Dowling δεν μπόρεσε να λάβει, κατά την έναρξη της ισχύος του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς κατά το 1984, ποσότητα αναφοράς. Συγκεκριμένα, η σχετική κανονιστική ρύθμιση δεν περιείχε αρχικά καμία διάταξη προβλέπουσα τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς που δεν είχαν παραδώσει γάλα, σε εκτέλεση υποχρεώσεως αναληφθείσας βάσει του κανονισμού 1078/77, κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς του οικείου κράτους μέλους.

5 Μετά την έναρξη της ισχύος του προαναφερθέντος τροποποιητικού κανονισμού 764/89, με τον οποίο προστέθηκε το άρθρο 3α στον κανονισμό 857/84, ο Dowling ζήτησε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές τη χορήγηση της εν λόγω προσωρινής ειδικής ποσότητας αναφοράς βάσει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου 3α. Η αίτησή του απορρίφθηκε για τον λόγο ότι η προαναφερθείσα διάταξη δεν επέτρεπε τη χορήγηση της εν λόγω ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς των οποίων η περίοδος μετατροπής είχε λήξει πριν από την 1η Οκτωβρίου 1983.

6 Μετά την απορριπτική αυτή απόφαση, ο Dowling άσκησε προσφυγή επιδιώκοντας να αναγνωρισθεί το δικαίωμά του να λάβει ποσότητα αναφοράς. Ακριβώς στο πλαίσιο της διαφοράς αυτής, το Supreme Court of Ireland, το οποίο επελήφθη της διαφοράς σε δεύτερο βαθμό, ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, το ακόλουθο ερώτημα:

« Δικαιούται προσωρινής ειδικής ποσότητας αναφοράς βάσει του άρθρου 3γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89, παραγωγός που

— διέκοψε την παραγωγή γάλακτος, για να λάβει πριμοδότηση μετατροπής βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77, για την περίοδο από 23 Νοεμβρίου 1978 έως 22 Νοεμβρίου 1982·

— κατέστη ανίκανος προς εργασία κατά το 1983 και, γι' αυτόν τον λόγο, δεν ήταν σε θέση να αρχίσει εκ νέου να ασχολείται με την παραγωγή γάλακτος κατά το έτος αυτό, υπ' αυτές δε τις συνθήκες οι εθνικές αρχές δέχθηκαν στη συνέχεια ότι εδικαιούτο να ορίσει είτε το 1981 είτε το 1982 ως εναλλακτικό έτος αναφοράς, σύμφωνα προς τις διατάξεις του άρθρου 3, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84·

— δεν ήταν όμως σε θέση να επικαλεστεί την παραγωγή του γάλακτος κατά τα έτη 1981 ή 1982 προκειμένου να του παρασχεθεί ποσότητα αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84, λόγω του ότι τα δύο αυτά έτη περιλαμβάνονταν στην προαναφερθείσα τετραετή περίοδο μετατροπής; »

7 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, οι συναφείς κοινοτικές διατάξεις, η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνον καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

8 Προκειμένου να δοθεί πρόσφορη απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα, πρέπει να υπομνησθεί εκ προοιμίου η εφαρμοστέα κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

9 Η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση περιλαμβάνει, ιδίως, τα άρθρα 3 και 3α του κανονισμού 857/84 και όχι το άρθρο 3γ, το οποίο δεν υφίσταται και στο οποίο εκ λάθους αναφέρεται ο εθνικός δικαστής στο ερώτημά του.

10 Κατά το άρθρο 3, σημείο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 857/84, « οι παραγωγοί των οποίων η γαλακτοκομική παραγωγή, κατά το έτος αναφοράς που λαμβάνεται υπόψη κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, έχει επηρεασθεί αισθητά από εξαιρετικά γεγονότα που συνέβησαν πριν ή κατά τη διάρκεια του εν λόγω έτους, επιτυγχάνουν, ύστερα από αίτησή τους, να ληφθεί υπόψη ένα άλλο ημερολογιακό έτος αναφοράς μέσα στο χρονικό διάστημα της περιόδου 1981 έως 1983 ». Το δεύτερο εδάφιο του ιδίου σημείου περιέχει κατάλογο καταστάσεων που ενδέχεται να δικαιολογούν το να ληφθεί υπόψη άλλο έτος αναφοράς· ο κατάλογος αυτός συμπληρώθηκε με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 (ΕΕ 1988, L 139, σ. 12), το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ των καταστάσεων αυτών τη « μακράς διαρκείας επαγγελματική ανικανότητα του παραγωγού στην περίπτωση που διαχειρίζεται ο ίδιος τη γεωργική εκμετάλλευση ».

11 Το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 764/89, προβλέπει ότι οι παραγωγοί που δεν είχαν, σε εκτέλεση υποχρεώσεως αναληφθείσας βάσει του κανονισμού 1078/77, παραδώσει γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς μπορούσαν να λάβουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ειδική ποσότητα αναφοράς. Κατά την παράγραφο 1, πρώτη περίπτωση, του άρθρου 3α, η δυνατότητα αυτή περιορίζεται πάντως στους παραγωγούς « των οποίων η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής, κατ' εκτέλεση της δεσμεύσεως που ανελήφθη δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77, λήγει μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1983, ή μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 1983 στα κράτη μέλη στα οποία η συλλογή γάλακτος των μηνών από τον Απρίλιο έως τον Σεπτέμβριο είναι τουλάχιστον διπλάσια από τη συλλογή των μηνών από τον Οκτώβριο έως τον Μάρτιο του επομένου έτους ».

12 Με την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 1990, C-189/89, Spagl (Συλλογή 1990, σ. I-4539), το Δικαστήριο κήρυξε τον περιορισμό αυτόν άκυρο. Κατά την απόφαση αυτή, ο κοινοτικός νομοθέτης μπορούσε, βεβαίως, να καθορίσει εγκύρως προθεσμία αναφορικά με τη λήξη της περιόδου μη εμπορίας ή μετατροπής των ενδιαφερομένων,

με σκοπό να αποκλείσει από το ευεργέτημα του άρθρου 3α εκείνους τους παραγωγούς που δεν είχαν παραδώσει γάλα κατά τη διάρκεια ολοκλήρου ή μέρους του οικείου έτους αναφοράς για λόγους ασχέτους προς την ανάληψη υποχρεώσεως μη εμπορίας ή μετατροπής. Αντιθέτως, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εμπόδιζε τον καθορισμό μιας τέτοιας προθεσμίας υπό συνθήκες οι οποίες επιφέρουν τον αποκλεισμό από το ευεργέτημα του άρθρου 3α και των παραγωγών, οι οποίοι δεν παρέδωσαν γάλα κατά τη διάρκεια ολοκλήρου ή μέρους του έτους αναφοράς λόγω της εκτελέσεως υποχρεώσεως αναληφθείσας βάσει του κανονισμού 1078/77 (σκέψη 13).

13 Μετά τη Διάταξη περί παραπομπής της 2ας Μαρτίου 1990, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο, το Συμβούλιο εξέδωσε, προς εκτέλεση της αποφάσεως Spagl, στις 13 Ιουνίου 1991, τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 (ΕΕ 1991, L 150, σ. 35), ο οποίος, τροποποιώντας το άρθρο 3α, παράγραφος 1, του κανονισμού 857/84, επιτρέπει στο εξής τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς « των οποίων η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής, κατ' εφαρμογή της δεσμεύσεως που έχει αναληφθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77, έληξε το 1983 ή, ανάλογα με την περίπτωση (...) κατά το διάστημα μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 30ής Σεπτεμβρίου 1983 (...) » υπό τον όρον ότι αυτοί υποβάλλουν αίτηση προς τούτο εντός προθεσμίας τριών μηνών που αρχίζει την 1η Ιουλίου 1991.

14 Από την εξέταση του συνόλου της κανονιστικής αυτής ρυθμίσεως φαίνεται ότι αυτή δεν περιέχει καμία διάταξη επιτρέπουσα στους παραγωγούς, που βρίσκονται στην κατάσταση του εφεσείοντος της κύριας δίκης, να λαμβάνουν ποσότητα αναφοράς.

15 Πράγματι, το άρθρο 3, σημείο 3, του κανονισμού 857/84, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 3 του κανονισμού 1546/88, επιτρέπει στους παραγωγούς, σε ορισμένες εξαιρετικές καταστάσεις, να επιλέγουν άλλο έτος αναφοράς από αυτό του οικείου κράτους μέλους εντός της περιόδου 1981 έως 1983. Πάντως, η επιλογή αυτή περιορίζεται ρητώς σε ένα από τα δύο άλλα έτη που περιλαμβάνονται εντός της ιδίας περιόδου, πράγμα που αποκλείει να λαμβάνονται υπόψη παραδόσεις γάλακτος που πραγματοποιήθηκαν εκτός της περιόδου αυτής (βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 1988, 84/87, Erpelding, Συλλογή 1988, σ. 2647, σκέψεις 18 και 19).

16 Το άρθρο 3α του κανονισμού 857/84, όπως τροποποιήθηκε με τον προαναφερθέντα κανονισμό 1639/91, επιτρέπει τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς στους παρα-

γωγούς των οποίων η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής, σε εκτέλεση της υποχρεώσεως που ανελήφθη βάσει του κανονισμού 1078/77, έληξε κατά τη διάρκεια του έτους 1983. Εντούτοις, η διάταξη αυτή δεν προβλέπει τη δυνατότητα, για τους παραγωγούς των οποίων η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής έληξε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983, να λαμβάνουν αυτή την ποσότητα αναφοράς.

17 Όπως το Δικαστήριο έκρινε με την προαναφερθείσα απόφαση της 17ης Μαΐου 1988, 84/87, σκέψη 18, από την οικονομία και τον σκοπό της σχετικής ρυθμίσεως προκύπτει ότι αυτή απαριθμεί περιοριστικώς τις καταστάσεις στις οποίες είναι δυνατή η χορήγηση ποσοτήτων αναφοράς ή ατομικών ποσοτήτων και ότι περιέχει ακριβείς κανόνες σχετικά με τον καθορισμό των εν λόγω ποσοτήτων. Όμως, ακόμη και υπό τις πραγματικές περιστάσεις που ανέφερε ο εθνικός δικαστής, καμία από τις εφαρμοστέες κοινοτικές διατάξεις δεν προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς των οποίων η περίοδος μη εμπορίας ή μετατροπής έληξε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983 και οι οποίοι δεν παρέδωσαν γάλα το 1981 ή το 1982.

18 Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από τον εφεσείοντα της κύριας δίκης, δεν είναι δυνατόν να αντιταχθούν στην ερμηνεία που έγινε δεκτή κατ' αυτόν τον τρόπο οι απαιτήσεις που απορρέουν από τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

19 Ως προς την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., ιδίως, απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1992, C-177/90, Kühn, Συλλογή 1992, σ. I-35, σκέψη 15), ο επιχειρηματίας ο οποίος ενθαρρύνθηκε με πράξη της Κοινότητας να αναστείλει την εμπορία γάλακτος για ορισμένη περίοδο, χάριν του γενικού συμφέροντος και έναντι καταβολής πριμοδοτήσεως, μπορεί θεμιτώς να προσδοκά ότι δεν θα υποστεί, με τη λήξη της υποχρεώσεώς του, περιορισμούς που θα τον θίγουν ιδιαιτέρως λόγω ακριβώς του γεγονότος ότι έκανε χρήση των δυνατοτήτων που του παρείχε η κοινοτική ρύθμιση. Αντιθέτως, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν απαγορεύει την επιβολή, στο πλαίσιο συστήματος όπως το σύστημα της συμπληρωματικής εισφοράς, περιορισμών στους παραγωγούς λόγω του ότι δεν εμπορεύθηκαν γάλα κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου, πριν από την έναρξη της ισχύος του εν λόγω συστήματος, για λόγους άσχετους προς την υποχρέωσή τους μη εμπορίας ή μετατροπής.

20 Επομένως, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν επιβάλλει τη δυνατότητα χορηγήσεως ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό ο οποίος, όπως εν προκειμένω στην κύρια δίκη, δεν άρχισε εκ νέου, κατά τη λήξη της περιόδου του μετατροπής, την παραγωγή γάλακτος λόγω επαγγελματικής ανικανότητας και ο οποίος, για τον λόγο αυτό, δεν παρέδωσε γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς του οικείου κράτους μέλους. Αυτός ο παραγωγός δεν μπορεί κατά μείζοντα λόγο να επικαλείται, προκειμένου να λάβει ποσότητα αναφοράς, την ποσότητα γάλακτος που θα είχε παραδώσει, κατά τη διάρκεια ενός των δύο άλλων ετών εντός της περιόδου 1981 έως 1983, αν, κατά τα δύο αυτά έτη, δεν δεσμευόταν από την υποχρέωσή του.

21 Η κατά τον τρόπο αυτό ερμηνευομένη κανονιστική ρύθμιση δεν παραβιάζει ούτε τη διατυπούμενη στο άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η οποία αποτελεί ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας. Η αρχή αυτή απαγορεύει τη διαφορετική αντιμετώπιση ομοίων καταστάσεων εκτός αν η διαφοροποίηση παρίσταται αντικειμενικώς δικαιολογημένη (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση της 17ης Μαΐου 1988, 84/87, σκέψη 29).

22 Εν προκειμένω, η διαφορετική μεταχείριση για την οποία διαμαρτύρεται ο εφεσείων της κύριας δίκης έγκειται στο ότι, αντίθετα προς τους παραγωγούς που δεν εδεσμεύοντο από υποχρέωση μη εμπορίας ή μετατροπής και οι οποίοι ήταν, επομένως, ελεύθεροι να εμπορεύονται το γάλα κατά τη διάρκεια των ετών 1981 και 1982, οι παραγωγοί που βρίσκονται στη δική του κατάσταση δεν μπορούν να δικαιολογούν παραδόσεις γάλακτος πραγματοποιηθείσες κατά τη διάρκεια αυτή και δεν μπορούν, επομένως, να ζητούν λυσιτελώς να ληφθεί υπόψη άλλο έτος αναφοράς, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, σημείο 3, του κανονισμού 857/84, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 3 του κανονισμού 1546/88.

23 Το αποτέλεσμα αυτό προκύπτει από το ότι η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση δεν επιτρέπει να λαμβάνεται υπόψη έτος αναφοράς ευρισκόμενο εκτός της περιόδου 1981 έως 1983, ούτε θεωρητική ποσότητα υπολογιζομένη βάσει των παραδόσεων γάλακτος που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου πριν από το 1981. Όπως το Δικαστήριο έκρινε με την προαναφερθείσα απόφαση Erpelding, σκέψη 30, αυτός ο αποκλεισμός δικαιολογείται από την ανάγκη, την οποία υπαγορεύει συγχρόνως η ασφάλεια δικαίου και η αποτελεσματικότητα του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς, να περιοριστεί ο αριθμός των ετών που μπορούν να ληφθούν υπόψη ως έτη αναφοράς.

24 Επομένως, η διαφορετική μεταχείριση για την οποία πρόκειται δικαιολογείται αντικειμενικά και δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως δημιουργούσα διακρίσεις.

25 Λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτεθέντα, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί ως απάντηση ότι οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3, σημείο 3, και 3α του κανονισμού 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, και αργότερα με τον κανονισμό 1639/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, δεν προβλέπουν τη δυνατότητα χορηγήσεως ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό του οποίου η περίοδος μετατροπής, σε εκτέλεση υποχρεώσεως την οποία ανέλαβε βάσει του κανονισμού 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, έληξε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983, παρόλο που ο παραγωγός αυτός εμποδίσθηκε λόγω επαγγελματικής ανικανότητας να προβεί σε παραδόσεις γάλακτος από τον χρόνο λήξεως της υποχρεώσεώς του και μέχρι το τέλος του 1983, το οποίο είχε ληφθεί υπόψη ως έτος αναφοράς από το οικείο κράτος μέλος.

Επί των δικαστικών εξόδων

26 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ιρλανδική Κυβέρνηση και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε, με Διάταξη της 2ας Μαρτίου 1990, το Supreme Court of Ireland, αποφαίνεται:

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3, σημείο 3, και 3α του κανονισμού 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ)

764/89 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1989, και αργότερα με τον κανονισμό 1639/91 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, δεν προβλέπουν τη δυνατότητα χορηγήσεως ποσότητας αναφοράς σε παραγωγό του οποίου η περίοδος μετατροπής, σε εκτέλεση υποχρεώσεως την οποία ανέλαβε βάσει του κανονισμού 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, έληξε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983, παρόλο που ο παραγωγός αυτός εμποδίσθηκε λόγω επαγγελματικής ανικανότητας να προβεί σε παραδόσεις γάλακτος από τον χρόνο λήξεως της υποχρεώσεώς του και μέχρι το τέλος του 1983, το οποίο είχε ληφθεί υπόψη ως έτος αναφοράς από το οικείο κράτος μέλος.

Zuleeg Moitinho de Almeida Grévisse

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Οκτωβρίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

M. Zuleeg